

Salonmuziek uit regio verovert harten

Joop Halman

De Palm Music Foundation organiseerde zaterdagavond 6 juli een concert van salonmuziek uit componisten uit Argentinië, Spanje, Brazilië, Cuba en natuurlijk Curaçao. Voor een volsteekt uitverkochte Paleiskerk in Den Haag, gelegen vrijwel naast Paleis Noordeinde, het werkpaleis van koning Willem-Alexander, musiccerden de Curaçaose pianiste Ilja Huang, de violistes Inge Laurijssens en Eleanne Haalstra en tenor Thijs Haalstra, vader van violiste Eleanne.

DOOR HANS ZIEKENOPPASSER

Het zorgvuldig samengestelde programma veroverde de harten van de toehoorders, onder wie de Gevolmachtigde minister van Curaçao, Anthony Begina, de Staatsraden Paul Comenencia en Frits Goedgedrag en hun voorganger Gilbert Wawoe, en vele anderen. Het programma riep, mede door de entourage, een sfeer op van een warme soirée, precies waarvoor deze muziek is geschreven.

De dragende kracht van het hele concert was pianiste Ilja Huang, die zowel zang als vi-

oolspeel goed begeleidde, maar die gelukkig in voldoende werken de gelegenheid kreeg zelf te soleren. De jonge Eleanne Haalstra kon uitblinken in stukken van verschillend karakter, van zacht en emotioneel tot snel, uitbundig en vrolijk; haar vaardigheden in zijn zang op een bewonderenswaardige wijze Latijnse karakters. Violiste Inge Laurijssens, die tijdens haar werkzame jaren als rechter op Curaçao (2012-2015) ook vaak concerten gaf, was een stabiele kracht die in haar partijen ook de juiste Latijns-Amerikaanse stemming wist op te roepen.

Meteen in Latijns-Amerikaanse sfeer

De avond werd geopend met de sonate voor viool en piano van de Argentijnse componist Floro Ugarte (1884-1975). Violiste Laurijssens liet al direct horen dat we op een Latijns-Amerikaanse soirée waren: deze sonate, die is geïnspireerd is door Argentijnse volksmuziek, heeft een werkelijk karakter dat de Noordwest-Europese klassieke muziek uit dezelfde tijd. Het warme aplaus toonde dat het publiek meteen in de juiste stemming bleek.

De daaropvolgende drie stukken van Jan Gerard Palm (1831-1906) maakten dat thuisgevoel nog sterker. De 'Marcha Union' maakt marcheren in de Curaçaose hitte draaglijk, gevolgd door een warm gevoel van gastvrijheid in de 'Serenade no. 2'. Hierin kon pianiste Huang voor het eerst wat meer op de voorgrond treden. Het slot was in mijn oren opmerkelijk: alsof de party ineens over was, maar het was in ieder geval een heerlijke party geweest!

Drie korte impressies, miniaturen eigenlijk, van de Argentijnse componist Carlos Guastavino (1912-2000) contrasteerden met de net gehoorde Curaçaose muziek: Guastavino liet zich immers, naast Europese componisten als Albéniz, De Falla en Ravel, vooral inspireren door 19e-eeuwse Argentijnse componisten. Laurijssens, voortreffelijk begeleid door Huang, wist in 'Rostia Iglesias' zowel melancholie als frisheid en opwekking goed te vertolken. De volgende twee miniaturen waren zangstukken, waarbij tenor Thijs Haalstra het lied 'La Rosa y el saucé', op een gedicht van Francisco Silva, warm met een mooi verstillend slot bracht, gevolgd door het warme 'Se equivocó la Paloma', op een gedicht van Rafael Alberti. Haalstra heeft de juiste toon, dictie en warmte - noem het betrokkenheid - bij deze muziek. Gelukkig treedt hij regelmatig op Curaçao op en geeft dan samen met Huang vaak muzieklessen.

Het programma voor de pauze werd besloten met Pablo de Sarasate's (1844-1908) 'Aires Gitanos, opus 20', in Europa beter bekend als 'Zigeunerweisen'. Eleanne Haalstra, weer voortreffelijk begeleid door Huang, maakte veel indruk met haar interpretatie, zowel in de langzame als de snellere delen.

De uitvoering in Den Haag.

Palm ten voeten uit. De toehoorders lieten door hun luide applaus blijken zich thuis te voelen op die party.

Haalstra lijkt geknipt voor deze muziek en het publiek toonde zich erg dankbaar.

Onbekende Nederlandse componist uit Cuba

Het concert werd hervat met 'Chant du Berceau', een slaaplied van Hubert de Blanck (1856-1932), in Utrecht geboren, maar in Nederland nagevoel onbekend. Na zijn jeugd in Utrecht werd hij via een, zeker voor die tijd, bijzondere weg, via de conservatoria van Luik (België) en Keulen (Duitsland) hoogleraar aan het New York College of Music.

Daar ontmoette hij Ana María García Menocal, een nichtje van een latere Cubaanse president, met wie hij in 1881 trouwde. Zij vestigden zich in 1883 in Havana waar De Blanck bijna vijftig jaar later overleed. In Cuba zijn een theater en een toneelgezelschap naar hem genoemd en vroeger ook nog een conservatorium. De Blanck componeerde dit lied in 1881 in New York dat daarom nog geen (herkenbare) Latijns-Amerikaanse invloed kent. Van de Cubaanse componist José White Lafitte (1856-1918) werd eerst het bekende 'La Bella Cubana' uitgevoerd door pianiste Huang en beide violistes, terwijl een danspaar deze originele en verrassende habanera door de zaal danste. Het publiek reageerde verrast en toonde zich heel dankbaar. Van dezelfde componist werd vervolgens de '2e

Romance sans paroles' overtuigend gebracht door violiste Haalstra en pianiste Huang.

De drie romantische walsen van de Curaçaose componist Jacobo Conrad (1879-1921) brachten het enthousiaste publiek terug op het eiland. De 'Valse Lo Bello' werd uitgevoerd door Haalstra en de 'Valse Pan Angelica' en de 'Valse Dulce Scharloo' door Laurijssens, beiden onberspelijk begeleid door Huang. Het leek wel een thuiswedstrijd voor de vele Curaçaose-maars in het publiek, en ongetwijfeld ook voor de niet-Curaçaose-maars onder de aanwezigen. Een keuze voor 'open doel' om deze walsen te programmeren, waarvoor graag mijn complimenten.

Een muzikale excursie naar Brazilië bracht het publiek twee korte liederen van Radames Gnattali (1908-1988), beide op basis van de tekst van twee gedichten van de Braziliaanse dichtster Augusto Meyer (1902-1970). Tenor Thijs Haalstra zong overtuigend, rustig, bijna melancholisch, (bijna) onmiskenbaar Braziliaans, ongetwijfeld geholpen door Haalstra's beheersing van het Portugees.

Weer terug op Curaçao

Het laatste deel van het concert, Antilliaanse Liederen, bracht de toehoorders terug op Curaçao. In het 'Luna Klá' van Rudolf Palm (1880-1950) op een gedicht van Emilio Davelaar wisten vader en dochter Haalstra en Huang een prachtige

sfeer op te roepen, waarin het publiek meeging. De voordracht door tenor Thijs Haalstra van Wim Stanius Muller's (1930) 'Enkuentro' op een gedicht van Pierre Lauffer was werkelijk prachtig, warm en betrokken zoals uw recensent die nog niet eerder had beleuisterd. De uitvoering door alle vier musici van 'Atardi' van Jacobo Palm op een gedicht van Joseph Sickman Corsen (1853-1911), het oudst bewaard gebleven gedicht in het Papiaaments, was een van de mooiste uitvoeringen die ik ooit heb gehoord.

Van het slotnummer, 'E Mariposa', is het eerste deel van het lied gecomponeerd door Jacobo Palm en het tweede deel door Joseph Sickman Corsen. De tekst van het lied is van Camila van Gompel-Corsen een kleindochter van Corsen. Het werd gespeeld door alle vier uitvoerenden terwijl er weer in de zaal werd gedanst. Dit leidde tot een lang en warm slotapplaus van het dankbare publiek. Huang, Laurijssens en de Haalstra's ontkwamen niet aan een toegeef, de tango 'Por una cabeza' van Carlos Gardel (1890-1935). Hij kwam op relatief jonge leeftijd om bij een vliegtuigongeluk in Colombia. Een waarstig en warm slot van een heerlijk concert.

Goede keuze van musici

De Stichting Palm Music Foundation mag worden gecompil-

menteerd met haar keuze voor deze musici. De begeleiding door pianiste Ilja Huang was voor beide violistes en voor de tenor een stevige steun in de rug, maar Ilja kon haar eigen kwaliteiten voldoende laten horen in onderdelen van enkele uitgevoerde werken. Overigens is Ilja al vele jaren een belangrijk motor voor de uitvoering van klassieke concerten op Curaçao, maar ook op Aruba en Bonaire.

Inge Laurijssens is een zeer betrouwbare speler, die niet onopgemerkt is gebleven tijdens haar werkzame jaren op Curaçao. Het is dan ook niet verrassend dat zij vorig jaar concertmeester is geworden van het Delfts Symfonie Orkest. Tenor Thijs Haalstra blijkt geknipt voor het zingen van deze Latijns-Amerikaanse salonmuziek, zoals ook is gebleven tijdens enkele tournees op Curaçao, Aruba en Bonaire in 2018 en 2019. Zijn dochter Eleanne is een jaar geleden begonnen met haar studie Industrial Design Engineering aan de Universiteit Twente, maar het zou toch wel zonde zijn als deze studie haar verdere veelbelovende muzikale ontwikkeling in de weg zou staan. Het zal niemand verbazen, die er ook heeft horen spelen, dat er ook een goede muzikale toekomst voor haar is weggelegd.

De Palm Music Foundation

De Stichting Palm Music Founda-

Na afloop.

FOTO'S ANITA LAUMANN EN SHAKIRA TROMP

tion, en vooral zijn onvermoeibare voorzitter, professor Joop Halman, beta-chterkleinzoon van Jan Gerard Palm en kleinzoon van Jacobo Palm, heeft weer hoog gecornd met dit fijne concert.

De stichting bevordert de kenbaarheid van de Antilliaanse klassieke en salonmuziek door het organiseren van concerten, het uitbrengen van cd's en partituren, het schrijven van boeken en artikelen en het geven van lezingen en interviews over de Antilliaanse klassieke en salonmuziek. Over het uitbrengen van een cd van de in dit concert ten gehore gebrachte salonmuziek is nog niet besloten. Mocht het zover komen, dan zal die cd een echte aanrader zijn, overigens net zoals de eerder uitgebrachte vijf cd's waaraan het Antilliaans Dagblad al eerder aandacht heeft besteed.

Voorzitter Halman van de Stichting Palm Music Foundation kondigde deze avond zijn volgende activiteit aan, een middagconcert op 22 september aanstaande van muziek van Joseph Sickman Corsen door pianiste Ketewan Shamsashvili uit Georgië in dezelfde Paleiskerk in Den Haag. Fred de Haas geeft dan ook een lezing over Corsen als literair kind van zijn tijd en dichter op het raakvlak van twee eeuwen, terwijl Joop Halman het leven en muzikale werk van Corsen zal toelichten.